

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΥΓΕΙΑ

Hυγεία είναι ένα μέγιστο κοινωνικοπολιτικό θέμα, το οποίο μέχρι σήμερα έχει λάβει ελάχιστη προσοχή και σημασία. Η υγεία είναι το υπ' αριθμόν ένα δημόσιο αγαθό το οποίο έπληκε η κρίση περισσότερο από κάθε άλλο. Ιδίως το πεδίο της φαρμακευτικής περιθαλψης, το οποίο σχετίζεται ευθέως και πολλαπλώς με την προαγωγή της δημόσιας υγείας, έχει υποστεί αλλεπάλληλα πλήγματα. Εκείνο που ελάχιστα έχει εκτιμηθεί είναι ότι επικρατεί μια ισχυρή ουσοχέτιον ανάμεσα στο επίπεδο της υγείας στον γενικό πληθυσμό και στη δημόσια επένδυση στο φάρμακο, και ιδίως στις νέες ανακαλύψεις της φαρμακευτικής επιστήμης.

Σύμφωνα με μελέτη της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας, μέσα στα επόμενα χρόνια αναμένεται να μειωθεί κατά τρία χρόνια ο μέσος όρος ζωής στην Ελλάδα. Και αυτό δεν είναι καθόλου άσχετο με το γεγονός ότι η χώρα μας έχει διολισθίσει στο μισό της Ευρώπης των «28» στην κατά κεφαλήν δαπάνη για το φάρμακο. Έχουμε επισημάνει πολλές φορές ότι η κατά κεφαλήν δαπάνη, η οποία μειώνεται στα 170 ευρώ, δηλαδή πολύ κάτω και από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, που βρίσκεται στα 320 ευρώ, είναι αδύνατον να εξαφαλίσει υγεία για τους πολίτες. Ο δημόσιος φαρμακευτικός προϋπολογισμός προγραμματίζεται να ουρρικωθεί περαιτέρω και να φτάσει μέσα στο 2014 στα 1,92 διο. ευρώ, από τα 2,55 διο. ευρώ που ήταν το 2013. Αυτή όμως η κρίσιμη διαφορά των 600 εκατ. ευρώ ισοδυναμεί με την αποστέρηση της πρόσβασης εκατοντάδων χιλιάδων ασφαλισμένων σε πολλά φάρμακα, υπάρχοντα και νέα, καινοτόμα, αναγκαία για τη ζωή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΦΕΕ

Η ΧΡΥΣΗ ΤΟΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ

Αξίζει να οημειωθεί ότι σύσσωμη με τη φαρμακοβιομηχανία έχει υποστηρίξει ουσιαστικά την επέκταση της συνταγογράφησης των γενόσημων φαρμάκων, αφού όχι μόνο υποστηρίζονται με αυτό τον τρόπο οι ελληνικές επιχειρήσεις και ο εξαγωγικός τους προσανατολισμός, αλλά παράλληλα εξοικονομούνται οι απαιτούμενοι πόροι έτοι ώστε, σε καιρό κρίσης, να διατηρηθεί η δυνατότητα του προϋπολογισμού να καλύπτει και να εξασφαλίζει την πρόσβαση των ασθενών στα νέα φάρμακα και θεραπείες. Αυτή όμως η «χρυσή τομή» για το φάρμακο, που οποία επιτεύχθηκε μετά από πολλές διαδοχικές, επίπονες

και δύσκολες φάσεις προσαρμογής, απλώς δεν μπορεί να υποστηριχθεί με αυτή την αυθαίρετη εξαθλίωση σε ανεπίτρεπτα χαμπλά επίπεδα της φαρμακευτικής δαπάνης. Και αυτό πρέπει να γίνει σαφές στην κυβέρνηση, τα κόμματα και τους πολίτες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η συνολική δαπάνη υγείας στα νοοκομεία και στον ΕΟΠΥΥ/ΙΚΑ χρειάζοταν εξορθολογισμό και κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν υπάρχουν ακόμα και σήμερα περιθώρια στοχευμένων επεμβάσεων σε οημεία του ουστήματος όπου η μηχανογάνωση υστερεί και παρατηρούνται ακόμα φαινόμενα αδιαφάνειας, σπα-

τάλπις και κακοδιαχείρισης. Ωτόσο, οι επεμβάσεις στα οικονομικά της υγείας πρέπει να γίνονται πλέον με τρόπο «χειρουργικό», διαφορετικά διακινδυνεύουμε έναν ανεπανόρθωτο ακρωτηριασμό των επιτευγμάτων της Ελλάδας στο πεδίο της ζωής των πολιτών τις τελευταίες δεκαετίες. Είναι πεποιθησύ μας ότι στοχευμένες παρεμβάσεις στο σύστημα υγείας μπορούν να οδηγήσουν σε ένα αποτέλεσμα που ουνδυάζει και περαιτέρω εξοικονομήσεις αλλά και εξαφάλιση των πόρων για τη διατήρηση της φαρμακευτικής δαπάνης στο επίπεδο των 2,2-2,3 διο. ευρώ τουλάχιστον.

Σε κάθε περίπτωση, πιστεύω ότι σήμερα, μετά και την ολοκλήρωση της αξιολόγησης από την τρόικα, την εξαφάλιση της χρηματοδότησης του κράτους για ένα χρόνο και ασφαλώς τη δυνατότητα και πρόθεση για έξοδο στις αγορές, θα πρέπει η κυβέρνηση άμεσα να επανορθώσει τους στόχους για το φάρμακο και να αποφύγει αλόγιστες και μη αιτιολογημένες περικοπές εις βάρος των πολιτών και της ανάπτυξης. Μια χώρα που κατορθώνει να στέκεται και πάλι στα πόδια της δεν μπορεί να αφήσει ανεξέλεγκτη και αναπάντητη τη δημιουργία μιας «κοινωνίας δύο ταχυτήων» στη δημόσια υγεία. Στο δημόσιο αγαθό της υγείας δεν νοείται η διχοτόμηση ανάμεσα σε «έχοντες» και «μη έχοντες», που είναι πλέον εκατομμύρια. Η ανισότητα στην υγεία παρασύρει την κοινωνία σε ζοφερές εποχές και π οικονομία την ακολουθεί, αφού δεν μπορεί να υποστηριχθεί η πρόοδος και η ανάπτυξη μέσα σε ένα περιβάλλον με χαμηλούς δείκτες υγείας. Ακριβώς γι' αυτό, η αποφαιοιστική καταπολέμηση των ανισοτήτων στη δημόσια υγεία αποτελεί τη βάση για μια κοινωνία με περισσότερες ευκαιρίες και μεγαλύτερες δυνατότητες για τη δημιουργία ουθηκών επανάκαμψης της χώρας μας.

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΤΡΟΪΚΑ, ΤΗΝ
ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ
ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ
ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΗ
ΓΙΑ ΕΞΟΔΟ ΣΤΙΣ
ΑΓΟΡΕΣ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΑΜΕΣΑ ΝΑ
ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙ
ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ
ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΕΙ
ΑΛΟΓΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ
ΑΠΙΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ
ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ
ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.